

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XXXIII.

ČÍSLO 9

SEPTEMBER 2025

Podobenstvá

Mariánska púť - Sviatok sv. Bartolomeja - Beh pre hospic - Faustínium
Evanjelium života - Bohoslužba obety - Pohľad pútnika - Mestské misie

Oslava sviatku svätého Bartolomeja, 23. augusta 2025

To sa lepšie počúva!

Skúsme si na chvíľu predstaviť náš život ako dramatický filmový príbeh. Môžeme ho prirovnať k divadelnej hre alebo k románu, kde má každý deň svoj začiatok i koniec, kulisy sa menia a na javisku vystupujú postavy rôznej povahy. Odohrávajú sa scény - niektoré tragické, inokedy s komediálnymi prvkami.

Pre niektorých z nás je takáto predstava ťažká, iní zas ľahkovidia samých seba ako súčasť veľkého príbehu života.

Keď chcel staroveký filozof Protagoras niečo vysvetliť svojim žiakom, opýtal sa ich: „Chcete to počuť radšej ako mýtus alebo ako logos?“ Vtedy sa logické myslenie stalo moderným, a preto žiaci chceli logos. Protagoras im však odporúčal mýtus. „To sa lepšie počúva!“ povedal.

Podobne ako Protagoras a ďalší učitelia svojej doby aj náš Pán, keď chodil po tejto zemi, videl veľký význam v reči obrazov a príbehov. Žalmista o ňom prorocky hovorí v žalme 78: „*Otvorím svoje ústa v podobenstvách, vyrozprávam starodávne tajomstvá.*“

Ježišove podobenstvá zjavujú vnútorné tajomstvá nášho života - tajomstvá, ktoré

v rôznych etapách môže prežívať každý z nás. Ved' kto by sa, napríklad počas svätej spovede, nenašiel v mánotratnom synovi, ktorý sa vracia domov? Alebo pri výbere životného povolania v hľadačovi perly, ktorý predáva všetko ostatné, len aby získal poklad, ktorý objavil?

Náš život je naozaj veľký príbeh, v ktorom kľúčovú rolu nehrá vesmír, ale my sami. Každý z nás je prizvaný žiť svoju úlohu v Božom príbehu. Vďaka Božiemu slovu sa v tomto veľkom diele dokážeme orientovať a vidieť predlohu, akoby scenár. Podobenstvá sú potom pre nás živé obrazy, vôdzky, ktoré nás nasmerujú v prípade, že by sme na javisku života zabudli svoj text.

Matúš Palaj, SchP

Prievadzská mariánska púť: Povzbudenie do ďalších dní

Prievadzská púť sa tak ako každý rok stala významnou udalosťou v živote nás, prievadzských farníkov. Prípravy sa začali už dlho predtým. V niekoľkomesačnom predstihu bolo treba vybrať a pozvať hostí. Príprava programu si tiež vyžiadala nejaký čas. Zabezpečiť tribúnu, osvetlenie a ozvučenie mal už tradične na starosti Juraj Grom. A naši skauti s dobrovoľníkmi sa postarali o ostatné nevyhnutné veci.

V sobotu 16. augusta o 16:30 sa oslava Nanebovzatej Panny Márie začala vo farskom kostole modlitbami vešpier. Po nich sa slávnostný sprievod so sochou Panny Márie vybral na Mariánsky vršok. Nasledovala modlitba posvätného ruženca a po nej odslúžil svätú omšu pán farár Jozef Repko za asistencie pána diakona Bronislava Antoša.

Sobotný večer

Pán diakon vo svojej kázni upriamil pozornosť na čítanie Svätého písma. Ak aspoň desať minút denne venujeme čítaniu Božieho slova, zmení nám to život. Ako vzor nám dal Pannu Máriu, ktorá sa denne modlila Tóru a iné modlitby. Sväté písmo nám môže dať veľa. V evanjeliách sa dozvieme niečo zo života Pána Ježiša, v Skutkoch apoštolov sú rôzne pravidlá pre veriacich, v Žalmoch nájdeme modlitby pre chvíle radosti aj smútku.

Po svätej omši sme sa presunuli do Mariánskeho kostola na nádhernú modlitbu Akatistu k Presvätej Bohorodičke, ktorú viedol gréckokatolícky pán farár Jozef Durkot za asistencie pána diakona.

A po nej nasledoval koncert Moniky Ližbetin. Moniku niektorí dovtedy až tak nepoznali, ale keď začala spievať, jej krásny čistý hlas zohrial srdcia všetkých. Známa skladba *Prisahám*, ktorej autorkou je Monika, sa spieva pri svadbách v kostoloch. Pieseň *Už nechávam ťa ísť* zložila Monika pre svoju milovanú mamu, s ktorej odchodom sa len ťažko vyrovnávala. Tiež piesne *Nebo*, *Dvaja muži*, *S tebou kráčať* a všetky ostatné skladby zožali veľký potlesk. Moniku určite radi u nás v Prievadzi znovu privítame.

Nočný program

Po úžasnom koncerte pokračovala slávnosť Večerom milosrdenstva s Komunitou Emanuel pod taktovkou nášho pána kaplána Ota Dokoupila. Jemné chválové piesne a stíšenie v modlitbe pred Ježišom v Eucharistii umocnili sviatočnú atmosféru.

A už tu bol čas na mládežnícku svätú omšu, ktorú celebroval náš bývalý pán kaplán Pavol Škovránek. Samozrejme, všetci prítomní ho srdečne privítali. Prišli najmä mladí, ktorým počas svojej služby u nás venoval najviac času pri ich príprave na sviatosť birmovania, ale aj animátori a všetci ostatní, ktorých srdcia si získal.

Vo svojej kázni sa prihovril mladým. Vyzval ich, aby nikdy neodišli od Pána, ani keď prídu rôzne ťažkosti a problémy. Porozprával nám o sebe. Ako sa hneval na Pána, keď mu v druhom ročníku seminára diagnostikovali nádor v mozgu. Musel prerušiť štúdium. Ale Pán ho uzdravil a stal sa kňazom. Potom prišiel k nám do Prievadze. Trápili ho bolesti hlavy a rôzne iné zdravotné problémy. Z Prievadze odišiel do Levíc, ale po čase si musel ísť oddýchnuť domov k rodičom, bol veľmi vyčerpaný.

Začiatkom tohto roka absolvoval operáciu pruhu a pár dní po nej dostal mozgovú príhodu. Ochrlnul na ľavú stranu tela. Trombus, ktorý vznikol pri operácii, sa mu dostal do mozgu. A keď tak ležal ochrnutý, znovu sa hneval na Pána. Pýtal sa ho, čo to má znamenať.

Pri vyšetreniach lekári zistili, že jeho srdce je deravé, treba operovať. Tak absolvoval aj operáciu srdca. Odovzdal svoj život Pánovi. A teraz je na novom pôsobisku, ešte v rekonvalescencii po operácii srdca, ale odovzdaný do Božej vôle.

Mladým dal za vzor Carla Acutisa. Bol to normálny chlapec v mikine a v teniskách. Ale veľmi miloval Eucharistiu. Umrel v pätnástich rokoch na leukémiu a teraz v septembri bude svätorečený. Vyzval mladých, aby sa stali darom pre druhých. Bolo to krásne svedectvo. Pánu Bohu nič nie je nemožné. Veľmi sa teším. Sv. omšu svojím spevom sprevádzal zbor Škovráňky. Bol to nádherný večer.

Nedeľné finále

V nedeľu vyvrcholila oslava slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroidal Mons. Ján Kuboš, pomocný biskup Spišskej diecézy. Mnohí z nás ho už poznali z minuloročnej farskej púte, stretli sme sa s ním v Spišskej Kapitule.

Otec Kuboš vo svojej kázni poukázal na to, že je dôležité pozerat' až za horizont. Vidieť, kam smerujeme. Veľmi dôležitá je v živote pokora. Zlý hľadá slabé miesta. A tým najslabším je pýcha. Keď zabudneme na Boha, stratíme zmysel života. Panna Mária bola veľmi pokorná. Vyvýšila Boha na prvé miesto. Naším cieľom je, aby sme

sa dostali do kráľovstva pokoja, radosti. Počas svätej omše spieval spevácky zbor pod vedením pána kaplána Ota Dokoupila. Nádherný spev nám pripomenul, že našim cieľom je nebo.

Popoludní pokračoval program Dňom rodiny. Pre deti bolo pripravených mnoho súťaží a tvorivé dielne, ktoré viedli naši skauti a animátori. Deti sa potešili aj maľovaniu na tvár či skákaciemu hradu. Ženy našej farnosti doniesli do súťaže o najlepší koláč mnoho sladkých dobrôt. Pochutnali sme si tiež na výbornom guláši. K dobrej nálade prispela aj hudobná skupina Necpalanka. A nakoniec si vo futbalovom zápase zmerali sily slobodní a ženatí. Bolo to veľmi príjemné popoludnie.

Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k zabezpečeniu Prievidskej púte - našim kňazom, skautom, spevákom, miništrantom, dobrovoľníkom... A tiež všetkým vám, ktorí ste prišli osláviť sviatok Nanebovzatej Panny Márie.

Text: Elena Cagánová

Foto: Mária a Peter Melicherčíkovci

Bartolomejčatá upevnili priateľstvá na sústreďení

Týždeň pred Prievidskou púťou sa Bartolomejčatá vybrali na sústreďenie, tentoraz do Kremnice - časť Lúčky. Pobudli tu od 6. do 9. augusta.

Ubytovatí boli v Oáze sv. Filipa, ktorá patrí Kresťanskému centru nepočujúcich. Personálom sú veľmi milí ľudia, ktorí majú problém so sluchom či rečou. Členovia zboru sa teda naučili „tlieskať v ich reči“, a tak sa zvykli poďakovať za vynikajúce jedlo, ktoré im pripravovali.

Spoločnosť im robili aj táborníci z Lehoty pod Vtáčnikom. Samostatné programy spojili pri slávení svätých omši, počas ktorých Bartolomejčatá mohli poslúžiť svojím spevom.

Sústredenie trvalo síce len od stredy do soboty, no bolo plné spevu, rôznych hier a predovšetkým spoločne stráveného času. Bartolomejčatá mali možnosť lepšie sa spoznať, vytvoriť nové kamarátstva, ale aj utužiť dlhoročné priateľstvá. Pretože ako povedal nedávno aj pápež Lev XIV.: „Priateľstvo naozaj môže zmeniť svet“.

Veľká vďaka patrí každému, kto pomohol, aby sa toto sústreďenie mohlo uskutočniť. Najväčšia vďaka patrí Tebe, Bože.

Text: Mária Šimurková

Foto: Mária Kvetová

Stratený ostrov, ktorý všetkých spojil

Od 4. do 8. augusta 2025 sa uskutočnil pre deti prievidských farností denný tábor.

Keď deti v pondelok ráno prekročili prah pastoračného centra na fare v Zapotôčkoch, netušili, že ich čaká týždeň plný smiechu, priateľstva a dobrodružstva. Farský denný tábor s témou „Tajomstvo strateného ostrova“ sa už od prvých hier niesol v duchu objavovania - nielen pokladov, ale aj samých seba.

Program bol pestrý. Hneď v prvý deň sa deti učili spoznávať navzájom, vytvárali skupinky, vymýšľali názvy a pokriky. V utorok ich čakala výprava do Bojníc, kde pri hľadaní dračích vajec rozvíjali spoluprácu. Streda patrila vode - smiech, špliechanie a súťaženie na vodných stanovištiach boli vrcholom dňa. Mestská hra vo štvrtok preverila ich schopnosť komunikovať a rozdeľovať si úlohy, a záverečný deň patril tvorivosti - deti si vyrábali vlastné tričky

a zapájali sa do hier plných odvahy a dôvtipu.

Popri všetkých aktivitách sa učili pomenovať svoje pocity, prejavovať rešpekt a pomáhať slabším. V priateľskej atmosfére si každý účastník odniesol viac než len zážitky - deti odchádzali obohatení o nové priateľstvá a skúsenosti, ktoré ich budú sprevádzať ešte dlho po lete.

Text: Bronislav Antoš, foto: Alojz Vlčko

Piaristickí zamestnanci sa venovali téme wellbeingu

Raz do roka sa koná stretnutie piaristických pedagogických a odborných zamestnancov z celého Slovenska, ktoré sa nazýva Kalazanské fórum. Tohtoročné stretnutie sa uskutočnilo priamo v deň slávnosti sv. Jozefa Kalazanského, čiže 25. augusta v Nitre.

Nosnou témou stretnutia bol pojem „well-being“ - teda „dobré bytie“. Učiteľské povolanie je náročné a potrebnou zručnosťou pracovníkov s deťmi a mládežou je udržanie rovnováhy medzi fyzickou, psychickou, duchovnou, sociálnou a pracovnou oblasťou života.

Jedným z pilierov piaristických škôl je zbožnosť a zjednocujúcim prvkom stretnutia bolo tým pádom spoločné slávenie sv. omše. Hlavným celebrantom bol páter provinciál Reholec piaristov na Slovensku, Stanislav Bujdák, SchP. Spolu s ním sv. omšu koncelebrovalo ďalších sedem pátrov piaristov.

Pre kolegov okrem príhovoru na úvod, v ktorom boli vyhodnotené jednotlivé kroky v realizácii Vízie piaristických škôl a predstavené priority na nasledujúci školský rok, bola pripravená pestrá paleta workshopov zameraných na získanie návodov na udržanie si wellbeingu aj počas školského roka. Účastníci si mohli vybrať z bohatej ponuky workshopov - od turistiky

na Zobor, cykloturistiky a exkurzie na Nitriansky hrad, cez stretnutia s psychologičkou, fyzioterapeutmi či výživovými poradcami až po workshopy zamerané na time manažment, kreatívne tvorenie a hru Escape room.

Text: Anežka Kútiková

Foto: Peter Melicherčík

Duchovná obnova priniesla osvieženie

V dňoch 26. a 27. 8. sa v rekreačnom zariadení Púšť pri Prievdzi stretli učitelia Piaristickej spojenej školy F. Hanáka, aby počas duchovnej obnovy načerpali duchovné sily do nového školského roka.

Prednášajúcimi boli páter Juraj Ďurnek, SchP, a páter Matúš Palaj, SchP. Spoločne s učiteľmi sa zamýšľali nad rôznymi témami ako napríklad 10 klamstiev, ktorým učitelia veria, Učiteľ ako pastier, Život v nazeraní, Bezpodmienečná láska, Sebastrednosť a Bohostrednosť a 10 práv o učiteľoch.

Prednášky boli doplnené možnosťou prehliadky si vzájomné vzťahy, ísť sa poprechádzať do okolitej prírody, prijať sviatosť

zmierenia; svätou omšou a tiež svedectvom Denisa z Dolných Vesteníc. Ten vyznal, akú dôležitú úlohu pre smerovanie v jeho živote zohrala láska i neláska učiteľov voči nemu ako žiakovi. Túto skúsenosť zhrnul slovami: „Deti, ktoré zažívajú doma lásku, prichádzajú do školy, aby sa učili. Tie, ktoré ju doma nezažívajú, prichádzajú do školy, aby ju tam našli.“

Elena Blašková

Za Miroslavom Klimantom

V pondelok 4. augusta nás nečakane opustil náš rodák, kňaz Miroslav Klimant, ktorý pôsobil v komunite Dobrý Pastier v Kláštore pod Znievom. Dlhé roky bol neoddeliteľnou súčasťou relácie *Večera u Slováka*. A preto sme sa v spomienkach na neho rozhodli dať slovo práve nášmu bývalému pánu dekanovi Vladimirovi Slovákovi, ktorému jeho smrť priniesla úplne novú skúsenosť: „*Ešte som nedostal prejav sústrasti pri smrti brata kňaza. Teraz ich prišlo niekoľko.*“

Ako sa začala spolupráca týchto dvoch kňazov? Vladimír Slovák o tom hovorí: „*Začalo to v auguste 2016, keď sme sa vracali z Dubného pri Českých Budejovičiach. Zvláštnou zhodou okolností sme tam boli spolu robiť reláciu o Sedembolestnej Panne Márii. Cestou späť sme vymysleli televíznu reláciu, ktorú sme odvtedy s Mirkom realizovali asi stokrát a ktorá sa okrem internetu dodnes vysieľa v mnohých televíziách, a tiež v Rádiu Lumen. Otvorenie tohto projektu Mirka priviedlo aj do združenia kňazov 4 K, ktoré sa venuje masmediálnej evanjelizácii.*“

Gurmán, ktorý vedel rozlíšiť chute

Večera u Slováka nie je o skutočnom varení, ale o obraze - o príprave Božieho slova tak, aby „chutilo“. Miroslav Klimant mal na jeho „varenie“ naozaj dobré predpoklady. „*Okrem základných teologických štúdií dostal aj ďalšie v Rakúsku a potom v Ríme. Zúročil ich najmä pri prednášaní*

rečníctva a homiletiky, kazateľstva adeptom kňazstva v Badíne pri Banskej Bystrici. Ale začal ich úročiť aj prostredníctvom médií, keď robil zamyslenia pre Šláger TV,“ hovorí Vladimír Slovák.

A aký bol teda Miroslav Klimant podľa neho „kuchár“? „*Bol gurmán, ktorý vedel rozlíšiť chute, ktorý sa vedel tešiť z dobrého jedla, ktorý ho vedel úžasne opísať. A všetky tieto postoje mal aj pri duchovnom pokrme, pri biblických textoch, ktoré detailne rozoberal a ktoré si doslova vychutnával. Božie slovo ako excelentný kazateľ pripravoval a podával s múdrosťou, láskou a radosťou.*“

Najťažšie zverejnenie

Zverejnenie relácie *Večera u Slováka* 8. augusta komentoval na sociálnych sieťach náš bývalý pán dekan týmito slovami: „*Toto je asi najťažšie zverejnenie Večere, veď kuchár už nie je medzi nami.*“ Bolo to posledné „varenie“ Bo-

Miroslava Klimanta pochoval Mons. Marián Chovanec, biskup Banskobystrickej diecézy

Rozlúčková reč nášho bývalého pána dekana Vladimíra Slováka

žieho slova Miroslavom Klimantom v jeho živote - o čom on, samozrejme, v danej chvíli nevedel. Podobnosť evanjelia 19. nedele v cezročnom období, ktoré tu rozoberal, je výzvou k bdelosti, k očakávaniu príchodu Pána. A ten môže nastať na konci čias, ale i v hodine našej smrti. Miroslav Klimant si však pri premýšľaní o ňom uvedomil ešte jednu dôležitú skutočnosť: „*Že Pán všetkých posadí k stolu a bude ich obsluhovať. Bez rozdielu, bez hodnosti či iných zásluh. Všetkých rovnako. Rozdiely medzi sebou robíme skôr my sami.*“

Duchovná rodina

Zasielané prejavy sústrasti pánu dekanovi Slovákov potvrdili, že s kolegom Mirkom tvorili duchovnú rodinu. No pripomenuli mu i to, že podobnú rodinu tvorí i s farníkmi vo svojej farnosti: „*Ved' sa každú*

nedeľu schádzame najskôr pri stole Božieho slova a potom Božieho Tela.“

Aj preto bolo preňho prirodzené vysloviť na pohrebe tieto slová vďačnosti: „*Ďakujem nášmu Pánovi, že nám poslal takéhoto kuchára duchovného pokrmu. Ďakujem Mirkovi, že využil svoj talent, ktorý dostal pre ohlasovanie Božieho slova. Ďakujem všetkým, ktorí spolupracovali na príprave našej večere, ale najmä všetkým vám, ktorí s nami tvoríte jednu rodinu zhromaždenú okolo stola Božieho slova. A Mirkovi prajem, a spolu so svojimi bratmi kňazmi sa modlím za to, aby si večne vychutnával Večeru u nášho Pána.*“

Na základe príhovorov Vladimíra Slováka pripravila Petra Humajová.

Foto: Peter Melicherčík

Sviatok sv. Bartolomeja s novokňazom Jubilejného roka

Svätý Bartolomej je patrónom našej farnosti. Preto sa v predvečer jeho sviatku, 23. augusta 2025, slúžila slávnostná sv. omša. Obetovaná bola nielen za členov zboru Bartolomejčatá, ktoré sv. omšu sprevádzali svojím spevom, ale i za redakciu časopisu Bartolomej.

Hlavným celebrantom sv. omše bol novokňaz Banskobystrickej diecézy vysvätený v tomto Jubilejnom roku Peter Pánis. Spolu s novokňazom boli pri oltári prítomní aj pán farár Jozef Repko a diakon Bronislav Antoš.

Po slávnostnom vstupe a jednotlivých čítaniach sa v homílii novokňaz Peter milým a nenúteným spôsobom prihovoral veriacim. Opíeral sa o text Jánovho evanjelia, v ktorom sa stretáva Ježiš s Natanaelom. Podľa vzoru Natanaela (Bartolomeja) pozýval k túžbe a úprimnému vyznaniu srdca pred Bohom napriek všetkým pochybnostiam: „*Úprimnosť otvára miesto pre stretnutie - a to je začiatkom viery. Znamená to urobiť krok k životu s Ježišom, ktorý s nami ráta. Znamená to nechať sa naplniť nádejou. Nasledujme teda Krista takí, akí sme, bud' me ľudmi nádeje a úsmevu.*“

Na záver sa veriaci celebrantovi poďakovali kyticou kvetov a samozrejme, nechýbalo ani novokňazské požehnanie. Následne mali veriaci možnosť prijať pozvanie na agapé v priestoroch pastoračného centra. Tu ich čakalo nielen chutné občerstvenie, ale tiež príležitosť porozprávať sa a stráviť spolu čas.

Text: Janka Lajčáková
Foto: Mária Melicherčíková

Litmanová dostala *nihil obstat*

O pútnickom mieste na hore Zvir neďaleko Litmanovej pri Starej Ľubovni už väčšina z nás počula. Ak ste ho ešte nenavštívili, pokojne si zbaľte batôžtek a choďte. K 35. výročiu zjavení toto miesto dostalo od Dikastéria pre náuku viery Svätej stolice *nihil obstat* (nič nebráni) pre mariánsku úctu.

Výročná odpustová slávnosť, na ktorej bol slávnostne ohlásený tento významný dekrét, sa konala cez víkend 2. a 3. augusta 2025. Keďže toto miesto spravujú bratia gréckokatolíci, list bol adresovaný prešovskému arcibiskupovi pre katolíkov byzantského obradu Mons. Jonášovi Maximovi. Dekrét nepotvrďuje samotné zjavenia Panny Márie na hore Zvir, ale vzhľadom na „hojné duchovné ovocie“ v podobe znakov prehlbenia viery a aj viacerých duchovných obrátení, ktoré sa dejú počas tamojších pútí, udelil *nihil obstat* (nič nebráni) „pre pastoračné sprevádzanie predmetného fenoménu“.

V oficiálnom liste bolo vyzdvihnutých niekoľko dôležitých odkazov Panny Márie, ktorá sa tu údajne zjavila ako Nepoškvrnená Čistota. Sú to najmä výzvy k obráteniu, spojené s prísľubom šťastia a vnútornej slobody. Panna Mária sa tiež opakovane predstavovala ako šťastná, a tým nabádať k hľadaniu pravého šťastia, ktoré pramení z vedomia, že sme bezpodmienečne milovaní. Poukazovala na to, že šťastnými nás nedokáže urobiť tento svet, ale skutočne šťastná a slobodná je duša dieťaťa. Prosila, aby sme začali žiť jednoducho, rozmyšľať jednoducho a konať jednoducho, vyhľadávajúc ticho, aby sa v nás znovu narodil Kristov Duch. Len tak dokážeme nájsť skutočnú radosť a pravý pokoj, ktorý potom budeme môcť prinášať aj iným. V liste však bolo poukázané aj na určité dvojznačnosti a nejasnosti posolstiev, ktoré mohli vzniknúť v dôsledku interpretácie údajnej duchovnej komunikácie.

V homíliach počas výročnej púte bol zdôraznený práve aspekt pokorného a dôverného vzťahu ku Kristovi a jeho Matke. V sobotu emeritný prešovský arcibiskup

Ján Babjak, SJ okrem iného vyzdvihol najmä to, že Panna Mária nikde inde nepovedala, že tam bude prítomná aj po tom, ako sa už prestane zjavovať. V nedeľu vladyka Jonáš Maxim zhrnul: „Bohorička ako naša milujúca Matka vo všeobecnosti nepotrebuje navonok sa ukazujúcich obdivovateľov, ale dcéry a synov, otcov a mamy, bratov a sestry, úprimných ľudí v pokore prichádzajúcich sem na túto horu v jednoduchosť a prostote Božích detí, ktorí potrebujú Boží pokoj a prahnú po Božom pokoji a jeho prítomnosti.“

Text a foto: Mária Suríková

Novinky z misií

Materská škola sv. Filomény v Tanzánii otvorená

Projekt Deti sv. Filomény pokračuje v spolupráci s o. Petrom Majerníkom, slovenským misionárom v diecéze Singida v Tanzánii. Občianskemu združeniu Dobrota pre Afriku, prostredníctvom ktorého sme mali v minulosti adoptovaných viac detí, sa konečne podarilo nadviazať spoluprácu s otcom Majerníkom, ktorý pred pár rokmi navštívil aj našu farnosť.

Koncom júla 2025 bola otvorená Materská škola sv. Filomény, ktorú spravujú rehoľné sestry z Kongregácie sv. Františka z Asissi. Vďaka dobrodincom sa mohli zakúpiť lavice, stoly a vybavenie potrebné na to, aby prvé deti mohli nastúpiť do škôlky. Zatiaľ nie je možné si adoptovať konkrétne dieťa, ale je možné prispieť ľubovoľnou čiastkou na zabezpečenie chodu materskej škôlky. V Tanzánii je veľká chudoba, preto sa deti tešia, že v škôlke dostanú aj jedlo.

Projekt môžete podporiť ľubovoľnou sumou na číslo účtu:

IBAN: SK47 1100 0000 0029 2290 8903
(do správy pre prijímateľa uveďte: Deti sv. Filomény)

Podporili sme výstavbu seminára na Madagaskare

V mene otca Jaroslava Jassa ďakujeme všetkým dobrodincom, vďaka ktorým sme mohli prispieť na výstavbu seminára na Madagaskare čiastkou 500 €. Otec Jaroslav spolu s bratmi vincentínmi pokračujú v zbieraní financií, už majú 70 % potrebnej čiastky.

Ak by ste ešte chceli prispieť a umožniť ďalším mladým mužom stať sa kňazmi, pripájame číslo účtu na otca Jassa:

SK75 8330 0000 0020 0187 5043

(do správy pre prijímateľa uveďte: Seminar Madagaskar)

Misijná nedeľa prípadne tento rok na 19. október

Do misijnej zbierky si už môžete začať pripravovať knihy, ružence, náboženské predmety, atď. Milodarmi z Misijnej nedele podporíme tento rok chudobnú africkú krajinu Togo.

Adopcia seminaristov

Seminarista Paul Houndeke v júni tohto roku ukončil štvrtý ročník teologickej formácie. Kňazské svätenie môže prijať aj jeden a pol roka po skončení štúdia. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapájajú do projektu Adopcia seminaristu prostredníctvom *Pápežských misijných diel*.

Text: Elena Cagánová,
členka Klubu priateľov misií
Foto: www.dobrotapreaafriku.sk

Materská škola sv. Filomény v Tanzánii

Srdečná vďaka všetkým podporovateľom misií!

Staň sa dobrovoľníkom združenia Faustínium

Koncom júna sa konalo celoslovenské stretnutie Zdrúženia apoštolov Božieho milosrdenstva Faustínium a zúčastnili sme sa ho aj piati veriaci z Prievidze.

Po príhovore sestry Clarety Fečovej a litániách k sv. Faustínke nasledovala veľmi zaujímavá prednáška biblistiky ThLic. Miroslavy Čílovej s témou *Prečo sa ponáhľaš, človek?* Zamerala sa v nej na zhon v Knihe Genesis, v evanjeliách a v Denníčku. Poukázala na dnešný tzv. kult výkonnosti, ktorý sa nepozera na človeka, na to, aký je, dôležitý je iba jeho výkon.

Ľudia sa dnes veľa ponáhľajú. V Starom zákone sa ľudia ponáhľali iba vo výnimočných situáciách - pri záchrane života, pohostení človeka, oznámení dobrej zvesti, zmierení sa, pri službe blížnemu. Napríklad keď prišla návšteva, boli veľmi pohostinní a ponáhľali sa hosta privítať, pozvali ho do svojho príbytku, pripravili vodu na umytie nôh, pripravili najlepšie jedlo a nápoje.

Poslúžiť blížnemu bol pre starozákonných ľudí dôvod k náhleniu.

My máme tiež možnosť preukázať milosrdenstvo blížnym, v rodine, ale aj napr. vo farnosti a kdekoľvek sme.

Je medzi nami mnoho ľudí, ktorí potrebujú našu pomoc, náš čas, naše ruky. Po prednáške odslúžil svätú omšu ThLic. Miroslav Líška, farský vikár z Michaloviec. Počas obedňajšej prestávky sme mali možnosť porozprávať sa s účastníkmi z iných častí Slovenska. Bolo to veľmi milé, také rodinné. A poobede nasledovali svedectvá, adorácia a samozrejme, Korunka Božieho milosrdenstva. Stali sme sa na jeden deň súčasťou krásneho spoločenstva a už sa tešíme na ďalšie stretnutia.

Elena Cagánová

Zdrúženie Faustínium je medzinárodné spoločenstvo s členmi a dobrovoľníkmi z 88 krajín. Na Slovensku pôsobí už 20 rokov. Je združením laikov, zasvätených osôb a kňazov, ktorí chcú slúžiť posolstvu Božieho milosrdenstva.

Dobrovoľníctvo je prvým krokom k členstvu. Dobrovoľník sa zaväzuje plniť tri záväzky:

1. Podľa svojich možností poznávať tajomstvo Božieho milosrdenstva a rozvíjať postoj dôvery plnením Božej vôle vyjadrenej v prikázaniach a povinnostiach životného stavu.
2. Pomodliť sa denne Korunku Božieho milosrdenstva.
3. Z lásky k Ježišovi vykonať počas dňa pre svojich blízkych aspoň jeden úkon milosrdenstva - skutkom, slovom alebo modlitbou.

Kandidát vyplní príslušné tlačivá a prijatie kandidáta potvrdí oficiálny list podpísaný vedúcou združenia Faustínium. Dobrovoľník sa môže zapojiť do formálneho programu apoštolov a ak po roku dospeje k tomu, že toto je jeho duchovná cesta, ktorou sa chce uberať, môže požiadať o členstvo. Všetky informácie sú dostupné na web stránke združenia www.faustinum.sk

Nezabúdajme, že v Nedeľu Božieho milosrdenstva Pán Ježiš udeľuje úplné odpustky - odpustenie vín a trestov každému. A rok 2025 je rok milosrdenstva! Veriaci, ktorí splnia podmienky (úprimná ľútosť, svätá spoveď, sväté prijímanie, modlitba na úmysel Svätého Otca a návšteva jubilejného chrámu), môžu získať počas celého roku úplné odpustky pre seba alebo zomrelých. Úplné odpustky je možné získať aj dvakrát za deň, ak veriaci v ten istý deň druhý raz legitimne pristúpi k svätému prijímaniu, tie sa však vzťahujú len na zosnulých (Normy o udeľovaní odpustkov, III). Využime túto možnosť, kým je čas.

Každý z nás je misionárom: Boh čaká na náš návrat

V novembri sa v Prievidzi uskutočnia ľudové misie, duchovné cvičenia pre celé mesto. Pri tejto príležitosti sme sa rozprávali s redemptoristom pátrom Václavom Hypiusom, ktorý spomína na svoje detstvo, na pátra Jozefa Bednárika a na to, ako v ňom postupne dozrievalo kňazské povolanie. V neposlednom rade približuje význam misií a ponúka povzbudenie pre všetkých veriacich.

▪ **Pochádzate z nášho regiónu. Ako si spomínate na svoje detstvo v Prievidzi a na svoje prvé kroky k povolaniu?**

Pochádzam z neďalekého Sebedražia. Spočiatku sme chodili do tamajšieho kostola, ale kvôli vtedajším pomerom sme čoraz častejšie dochádzali do piaristického kostola v Prievidzi, kde už vtedy pôsobil páter Jozef Bednárík. Som veľmi vďačný rodičom, že sme tam chodievali - aj napriek prenasledovaniu tej doby. Oblúbili sme si ho. Oslovil nás jeho životný postoj a mňa možno aj jeho reholné rúcho, ktoré nosil namiesto kňazskej reverendy. Bol iný ako ostatní kňazi, nebál sa ani fyzickej práce, a keď som ho hľadal, vždy som ho našiel v spovednici. Oplatilo sa pred ňou čakať, pretože bol láskavý a dobrý spovedník.

▪ **Spomínate si na moment z týchto čias, ktorý vás posunul bližšie k povolaniu?**

Netrvalo dlho a spolu s bratom sme začali miništrovať v kláštornej kostole. Postupne sa vo mne začalo rodiť duchovné povolanie, podobne ako aj v ďalších chlapcoch. Na nedeľné sväté omše sme chodievali celá rodina, neskôr sme s bratom prichádzali na bicykloch aj počas týždňa. Mám na to krásne spomienky, aj keď to nebolo vždy jednoduché.

▪ **Ako si spomínate na pátra Bednárika ako na kňaza a človeka?**

Kňazské povolanie vo mne dozrievalo už od detstva a veľký podiel na tom mal práve páter Bednárík svojou jednoduchosťou, vytrvalosťou, láskavosťou i hĺbkou. Ako spovedník vedel veľmi dobre, čo sa odohráva v mojom srdci, a hoci som si ja

sám nevedel predstaviť, ako sa stať kňazom, dodával mi odvalu. Dokonca mi ponúkol vtedy pre mňa neslýchanú možnosť stať sa potajme redemptoristom. Keď sa dnes spätne obzriem, musím uznať, že Boh cez neho a ďalších ľudí viedol moje kroky a vedie ich dodnes.

▪ **Ako by ste definovali vy ľudové misie? Čo to znamená?**

Ľudové alebo farské misie sú jednou z foriem, akou redemptoristi ohlasujú evanjelium. Neznamená to, že ideme k ľuďom, ktorí o Bohu nič nevedia a v nič neveria, ale o Bohu vedľa málo a veria ešte menej. Boh je náš dobrý Otec. Naozaj tomu veríme? Stará sa o nás, vedie nás, odpúšťa

nám, sprevádza nás, nenechá sa znechutiť našimi hriechmi a pokleskami. Stále nás miluje. Sme jeho deti, nie otroci! Sme jeho priatelia, nie sluhovia. Patríme do jeho rodiny. Chce nás mať pri sebe a mať z nás radosť.

Všetko nám dal, vlastného Syna obetoval na smrť, len aby nás mohol privítať u seba doma. Veríme v túto Božiu lásku voči nám? Alebo sa Boha príliš bojíme a nazdávame sa, že nás nemôže mať rád, pretože sme hriešni a nezaslúžime si jeho lásku? Láska sa nedá zaslužiť, dá sa iba prijať a opätovať. Istotne, je to príliš ľudský pohľad a pozemské slová, ale ako to mám povedať?

▪ **Čo môžeme očakávať od misií, ktoré budú tento november?**

Farské misie v Prievidzi už boli niekoľkokrát, dokonca raz mali aj osobitnú tému blahoslavenstiev. Nadišiel čas, aby aj ďalšia generácia mohla zažiť tento požehnaný čas. Sú to vlastne akoby duchovné cvičenia pre farnosť, resp. pre celé mesto. Začnú sa v troch kostoloch (sv. Bartolomeja, Najsvätejšej Trojice a sv. Terézie z Lisieux) v sobotu 15. novembra pri večernej sv. omši a budú pokračovať až do ďalšej nedele 23. novembra 2025. Podrobnejší program bude k dispozícii už čoskoro.

Vo vašich farnostiach sa už modlíte za dary Ducha Svätého pre tento čas a od septembra sa tieto modlitby ešte zintenzívnia. Aj mnohé rehoľné spoločenstvá na Slovensku i po celom svete sa modlia za Prievidzu a za misie.

Ježiš nepovedal, aby sme písali knihy, robili konferencie, ale povedal: „Prosťte! Modlite sa!“ Matka Božia nefilozofuje nad zlom vo svete, ale často pripomína: „Vezmite do rúk ruženec.“ Modlitba a prosba o Božiu milosť a požehnanie sú prvým predpokladom požehnaných misií - duchovných cvičení. Boh totiž „dáva dobré veci tým, čo ho prosia“.

▪ **Ako sa môžu veriaci pripraviť, aby mali z misií čo najväčší úžitok?**

Počas misií máme vypočít' to, čo nám

chce Boh povedať. Boh bude hovoriť cez misionárov, kňazov i nekňazov, a bude hovoriť aj vo vašich srdciach. Mnohí ľudia si na misie vybavujú dovolenku, aby sa mohli zúčastniť na čo najviac sv. omšiach a stretnutiach. Istotne, všetci máme veľa povinností, ktoré aj počas misií musíme splniť: starostlivosť o rodinu, o deti, zamestnanie, atď. Ale dôležité je, aby počas tých dní mal Boh v našom živote prvé miesto. A nielen počas misií, to platí stále. Nájdime si čas na Boha a na počúvanie jeho slova pre nás. Možno by bolo dobré trochu sa stíšiť. Vypnúť televízor, rádio, internet, sociálne siete a nechať zaznieť Boží hlas v srdci. Boh k nám stále hovorí, len v tom hluku sveta ho často vôbec nepočujeme. Stíšme sa pred Bohom a počúvajme ho.

▪ **Misie neprinášajú posolstvo len cez kňazov. Ako k nim môžeme prispieť my, laici?**

Do Prievidze príde niekoľko misionárov redemptoristov a kapucínov a prídu aj naši spolupracovníci nekňazi, laici. Tí všetci sú misionári, ale aj vy všetci ste misionári. Krst a zapálená svieca viery je pozvaním a poslaním. Každý jeden z vás/nás sme misionármi.

Pozvite na misijný program tých, o ktorých viete, že by to potrebovali. Možno sa po rokoch hanbia prísť do kostola a myslia si, že tam už nemajú čo robiť. Ale to nie je pravda! Všetci sme Božie deti a Boh nás všetkých miluje a čaká na náš návrat. Aj keď to pozvanie nepadne na úrodnú pôdu hneď, možno sa ten človek vráti k Bohu neskôr. Ale pozvime ich.

▪ **Témou tohto čísla sú podobienstvá. Máte vy osobne nejaké obľúbené?**

Všetky evanjeliové podobienstvá sú nádherné. Veľmi často vidím, ako sa aj v dnešnom svete uskutočňuje podobienstvo o stratenej ovečke alebo o márnotratom synovi. Je nádherné vidieť, ako Boh nachádza ovečku, ktorá sa niekde stratila... Ako ju berie na plecia a do náručia a nesie ju domov, do

bezpečia. To nie sú rozprávky, tak koná Boh. My, ľudia, by sme takého človeka odpísali ako stratený prípad, ale Boh sa nevzdáva: stále „vyzerá z okna“, čaká na návrat svojho strateného dieťaťa a hľadá ho, aby mu opäť ponúkol svoju lásku.

▪ **Čo by ste si priaľi, aby si ľudia z novembrových misií odniesli vo svojom srdci?**

Prajem všetkým Prieviďžanom, aby sa opäť rozhodli žiť s Bohom, mať s ním

vzťah, milovať ho tak, ako to hovorí Ježiš - celým srdcom, celou myslou, celou silou; a bližného ako seba samého. Nie je to rezervované iba niektorým, ale všetci môžeme mať dôverný vzťah s Bohom. Ten vám želim a za to sa aj modlím. Teším sa na stretnutie v novembri.

Mária Fichnová

Foto: archív Václava Hypiusa

P. Jozef Mihok, CSsR, je súčasným provinciálom redemptoristov a povedie spolu s pátrom Hypiusom misie v našej farnosti.

P. Václav Hypius, CSsR, na tohtoročných misiách v Lozorne, ktoré sa konali v júni.

Václav Hypius, CSsR, sa narodil 19. novembra 1967 v Bojniciach. Po maturite na gymnáziu v Prievidzi (1986) študoval na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Vstúpil do Kongregácie najsvätejšieho Vykupiteľa a v roku 1991 zložil doživotné sľuby. Kňazskú vysviacku prijal 9. mája 1992 na Starých Horách. V rokoch 1992 - 1994 absolvoval postgraduálne štúdium spirituality na Gregoriánskej univerzite v Ríme (ThLic.). Od roku 1996 do roku 2009 pôsobil ako magister noviciátu a rektor komunity v Podolínci. Od roku 2009 bol farským administrátorom a rektorom komunity v Banskej Bystrici - Radvani, v roku 2011 sa stal viceprovinciálnym predstaveným a od roku 2017 do roku 2022 pôsobil ako provinciál spojenej provincie Bratislava - Praha. Momentálne je administrátorom Farnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho na Kramároch v Bratislave a je predstaveným tamojšej komunity redemptoristov.

Podobenstvá - evanjelium života v každodennosti

Ježiš hovoril jazykom, ktorému rozumeli všetci - prostredníctvom podobenstiev. Nebol to len spôsob, ako urobiť svoje posolstvo prístupnejším. V podobenstvách sa skrýva sila, ktorá premieňa srdcia a ukazuje cestu k Božiemu kráľovstvu.

Podobenstvá ako literárny druh tvoria podstatnú časť najmä evanjelií. V prvých troch evanjeliách je sprostredkovaných viac ako 40 podobenstiev. Grécke slovo **παραβολή** (*parabolē*) - a slovo hebrejské **משל** - *maschal* - ktoré prekladáme ako podobenstvo, sa používajú aj pre iné krátke „obrazné reči“ v Biblii, vrátane prísloví, porekadiel, hádaniek atď. Etymologický význam gréckeho slova podobenstvo pochádza z predložky *para* („vedľa“) a slovesa *ballein* („vrhnúť, umiestniť, hodiť“), a teda odkazuje na niečo, čo sa porovnáva s niečím iným alebo sa s niečím stavia vedľa seba.

Prečo hovoril Ježiš v podobenstvách?

Podobenstvá sú obrazne povedané mostom medzi nebom a zemou. Vychádzajú z každodenných skúseností: práce na poli, rodinných vzťahov, obchodu či sviatkov. Ježiš ich používal preto, aby ľudia videli, že Božie kráľovstvo nie je vzdialená abstrakcia, ale realita, ktorá preniká ich život.

A tak Ježiš využíval tento prostriedok, akým sú podobenstvá, aby nimi zjednodušil hlboké duchovné pravdy, o ktoré sa chcel podeliť s ľuďmi, v takej forme, s ktorou by sa dokázali stotožniť. Svoju aktuálnosť nestrácajú ani pre nás dnes, ale chcú nás pozvať učiť sa vnímať Boha a pripomínajú nám, že Boh k nám hovorí aj prostredníctvom každodenných udalostí, ak máme otvorené oči a srdce.

Hlas cirkevných otcov

Cirkevní otcovia vo svojich komentároch k Písmu videli v podobenstvách duchovné poklady, ktoré presahujú doslovný význam. Svätý Augustín často poukazoval na

alegorický rozmer podobenstiev: v postave milosrdného Samaritána videl Krista, ktorý sa skláňa k zranenému človeku - hriešnikovi - a lieči ho olejom sviatostí. Origenes zas zdôrazňoval, že podobenstvá treba čítať s otvoreným srdcom, aby sa stali „živým slovom“. Podľa neho sú podobenstvá ako semeno - ak padne do úrodnej pôdy viery, prinesie úžitok; ak do tvrdej pôdy nevery, zostane nepochopené. Sv. Gregor Veľký hovorí, že podobenstvá sú „zrkadlom duše“ - ukazujú nám, kým naozaj sme a kam nás volá Boh.

Podobenstvá ako životný štýl

Katechizmus katolíckej cirkvi v bode 546 hovorí: „*Ježiš volá do Kráľovstva podobenstvami, ktoré sú typickou črtou jeho učenia. Nimi pozýva na hostinu Kráľovstva, ale žiada aj radikálnu voľbu.*“ Nemôžeme zostať neutrálni. Pre dnešného čitateľa zostáva aktuálne, že podobenstvá vyžadujú **aktívnu interpretáciu**. Nestačí ich pasívne čítať ako literárne útvary; adresujú otázku: „Ako sa zachováš ty?“

Podobenstvá nie sú starými príbehmi, ktoré sa čítajú len v kostole. Volajú nás k rozhodnutiu: či budeme milosrdní, veľkorysí, bdelí, ochotní odpúšťať a slúžiť. Ak chceme, aby Božie slovo prinášalo ovocie, nestačí ho počúvať. Treba ho žiť. A to znamená, že každé podobenstvo sa má stať našim osobným príbehom. Ako hovorí Ježiš: „*Kto má uši na počúvanie, nech počúva!*“ (Mt 13,9). Ale môžeme dodať: *Kto má srdce ochotné konať, nech žije to, čo počúva.*

Podobenstvá nás učia vidieť svet Božími očami. Učia nás, že Božie cesty sú iné ako naše. V logike evanjelia poslední sú prví,

slabí sú silní, stratení sú najcennejší. Ak chceme rásť v duchovnom živote, potrebujeme túto Božiu logiku prijať. Znamená to učiť sa trpezlivosti, odpusteniu, službe - nie z donútenia, ale z ochotného srdca. Čítanie podobienstiev je aj formou modlitby. Keď otvoríme Bibliu, nejde len o rozumové porozumenie, ale o vnútorný rozhovor s Bohom: „Pane, čo mi chceš povedať práve cez tento príbeh?“ V tichu modlitby sa podobienstvo stáva osobným listom od Krista.

Dnes žijeme v rýchlej dobe, ktorá hľadá okamžité výsledky. Podobienstvá nás vedú opačným smerom - k trpezlivosti, k vnútornému rastu, k dôvere, že Boh pôsobí aj tam, kde to ešte nevidíme. Učia nás nezostávať na povrchu, ale hľadať hlbší zmysel v obyčajnom dni: v práci, v rodine, v priateľstvách, v starostlivosti o slabých.

Praktická výzva pre nás

Podobienstvá nás učia nielen teologickým pravdám, ale aj praktickému kresťanskému

mu životu. Božie slovo je živé a účinné, preniká do našich myšlienok a úmyslov srdca, a tak pomáha rozlišovať dobré od zlého a žiť podľa Božej vôle (porov. Hebr 4, 12). Preto by som vás chcel pozvať ku každodennému čítaniu a štúdiu Svätého písma, najmä evanjelií, ako nás k tomu pozýval aj pápež František ako odznelo aj počas historicky prvej Nedele Božieho slova:

„Dajme v našom vnútri miesto Božiemu slovu! Čítajme si každý deň pár riadkov z Biblie. Začnime Evanjeliom: majme ho otvorené doma na nočnom stolíku, nosme si ho so sebou vo vrecku alebo v taške, otvorme si ho v mobile, nechajme, aby nás každý deň inšpirovalo. Objavíme, že Boh je blízko, že osvetľuje naše temnoty a že s láskou privádza náš život na hlbinu.“

Text: Bronislav Antoň, diakon
Foto: Mária Melicherčíková

História Gréckokatolíckej farnosti svätých Sedmopočetníkov v Prievidzi

Stručný prehľad histórie prievidzskej gréckokatolíckej farnosti začneme slovami Igora Cingela, prvého správcu tejto farnosti: „*Nemám vedomosť o tom, že by v Prievidzi pred rokom 2007 bývali pravidelné bohoslužby. Možno v Bojniciach, ak nejakí kňazi v minulosti boli na liečení, sporadicky mohli sláviť liturgiu. Vieme, že v Novákoch v 50-tych rokoch 20. storočia boli v PTP tábore internovaní mnohí gréckokatolícki kňazi, ktorí tajne bohoslužby slávil.*“

Gréckokatolícke liturgie v Prievidzi

Prvá gréckokatolícka liturgia sv. Jána Zlatoústeho sa v Prievidzi slávila 1. júla 2007. Liturgii vo farskom Kostole sv. Bartolomeja predsedal prešovský eparcha Mons. Ján Babjak, SJ. Pri slávení boli prítomní aj terajší bratislavský biskup otec Peter Rusnák ešte ako bratislavský protopresbyter, otec Miroslav Dančák, vicerektor kňazského seminára v Prešove, otec Alexander Andrejko, biskupský ceremoniár, otec Igor Cingel, správca farnosti Trenčín, otec František Havlík, rímskokatolícky dekan z Bojníc a miestny farár Mons. Ján Bednár, dekan v Prievidzi. Spevom liturgiu krášľil bohoslovecký Spevácky zbor Romana Sladkopevca z Prešova. Slávnosti sa zúčastnilo približne 400 veriacich.

Následne sa začali sláviť liturgie v Prievidzi pravidelne v 2. a 4. nedeľu v Mariánskom kostole Nanebovzatia Panny Márie. Prvá sa konala 22. júla 2007. Na slávenie prišlo asi 40 veriacich. Liturgiu slávil otec Igor Cingel z farnosti Trenčín spolu s otcom Miroslavom Mackom z farnosti Martin. Kantoroval pán Malast z Trenčína.

Zriadenie gréckokatolíckej farnosti

Gréckokatolícka farnosť v Prievidzi bola zriadená 15. januára 2008 dekrétom prešovského eparchu Mons. ThDr. Jána Babjaka, SJ, vyčlenením z doterajšej gréckokatolíckej farnosti Trenčín. Farnosť tvorili okresy Prievidza a Partizánske. Neskôr bol k farnosti pričlenený aj okres Bánovce nad Bebravou.

Zaradenie do Bratislavskej eparchie

30. januára 2008, na sviatok Troch svätých svätiteľov, Svätý Otec Benedikt XVI. zriadil Gréckokatolícku metropoliu na Slovensku so sídlom v Prešove. Vtedy sa farnosť stala súčasťou novej Bratislavskej eparchie a za jej prvého eparchu bol vymenovaný otec Peter Rusnák.

Charakteristikou gréckokatolíckych farností je, že pôsobia na rozľahlejšom území s nie príliš veľkou hustotou gréckokatolíkov. Na území troch okresov prievidzskej gréckokatolíckej farnosti je podľa poslednej štatistiky približne 850 gréckokatolíkov.

Patrocínium farnosti

O patrocínium rozhodli veriaci v referende, v ktorom vybrali spomedzi pätnástich návrhov svätcov tri: sv. Ján Zlatoústý, sv. Sedmopočetníci a sv. Ján Teológ. S týmito tromi návrhmi oslovili biskupa vladyku Petra Rusnáka a on dekrétom z 13. júla 2010 ustanovil Sedmopočetníkov ako patrónov farnosti. Sviatok Sedmopočetníkov pripadá na 27. júla. Približne v tom čase sa koná každý rok aj odpustová slávnosť. Jej eucharistickej slávnosti pravidelne predsedá vladyka Peter Rusnák a prítomný býva tiež otec Igor Cingel, protopresbyter v Trenčíne, ktorý stál pri zrode farnosti.

Ustanovenie správcu farnosti

Od 1. decembra 2019 bol do tejto farnosti dekrétom vladyku Petra Rusnáka, bratislavského eparchu, menovaný otec

Jozef Durkot, ktorý bol do toho času kaplánom vo farnosti Bratislava - Staré mesto.

Zároveň bol dekrétom vladyku Petra uvoľnený z duchovnej správy tejto farnosti otec Igor Cingel, ktorý spravoval farnosť *exccurendo* (ako dochádzajúci duchovný správca) od jej vzniku.

Jozef Durkot a Pavol Schmidt

Zdroj: www.grkatpd.sk/historia-farnosti/
Foto: Prvá gréckokatolícka liturgia vo farskom kostole v Prievidzi. Zdroj: www.grkatpd.sk/

Sväté omše v Prievidzi - normálny režim (od 1.9.2025)

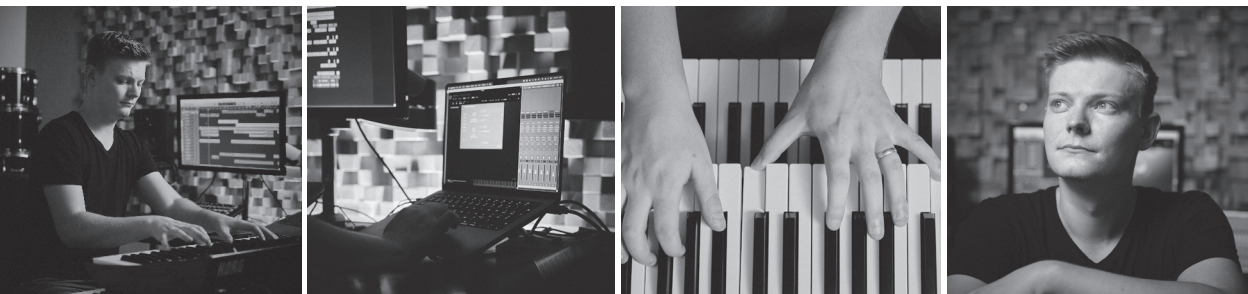
Kostol	Pondelok až piatok	Sobota	Nedeľa a prikázaný sviatok v deň voľna	Prikázaný sviatok v pracovný deň
Farský Kostol sv. Bartolomeja Prievidza, Pribinovo námestie www.farapd.sk	12:00 16:30	06:00 16:30	07:30 09:00 10:30 18:00	06:00 12:00 16:30
Kostol Najsvätejšej Trojice Kláštor piaristov, Nám. piaristov www.piaristi.sk	06:30 18:30	07:00 18:30	07:00 09:30 11:00	06:30 18:30
Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux Zapotôčky, ul. J. Fándlyho www.zapotocky.sk	07:00 (UT, ŠT, PIA) 17:30	08:00 17:30	08:00 10:00 vešpery 18:35 19:00	07:00 17:30 19:00
Kostol Nanebovzatia Panny Márie Mariánska ul., cintorín	gr. kat. liturgie podľa oznamov	17:00 liturgia gr. kat. 17:45 večiereň gr. kat.	09:00 rím. kat. 10:30 gr. kat.	15:30 gr. kat. 17:00 rím. kat.

Jednotlivé časy sv. omší počas prikázaných sviatkov je potrebné si z dôvodu prípadných zmien vždy overiť aj v aktuálnych oznamoch.

... tri otázky pre hudobníka Mariána Púčika, tvorca projektu *Od chaosu k pokoju*

Marián Púčík (27) z Prievidze je učiteľ Základnej umeleckej školy L. Stančeka. Hudbe sa venuje aj ako producent a skladateľ vlastných skladieb či v spoločenstve *Piar*, kde hráva na chválach v piaristickom kostole. Spolu s priateľmi pripravil autorský projekt - koncert svojej hudby s názvom *Od chaosu k pokoju*, ktorý sa koná 12. septembra 2025 o 18:00 v Kultúrnom centre v Bojniciach.

1

Nieкого možno prekvapí, že si vo svojom veku hudobným skladateľom a producentom. Čo ťa priviedlo k takejto tvorbe?

Hudbe som sa začal venovať, keď som mal 11 rokov, no musel som presvedčiť svojich rodičov, že s akordeónom to na ZUŠ-ke budem myslieť vážne. A naozaj som myslel - akordeónový svet sa pre mňa stal všetkým. Veľa som cvičil, hrával na koncertoch a chodil na súťaže.

Veľmi mi v tom období pomohlo byť súčasťou akordeónového orchestra *Akordeonika* alebo aj chválových zoskupení v spoločenstve *Piar*, kde som pozoroval, že hudba nemusí byť len o jednom nástroji. Môže byť oveľa farebnejšia. Začal som hrať na klavíri, učil som sa improvizovať, hrať podľa ucha, bez nôt.

Bol som trochu zvláštny - veľa som počúval klasiku a fascinovalo ma, ako niekto píše pre toľko veľa nástrojov a ako to spolu dokonale znie. Rozhodol som sa študovať akordeón na konzervatóriu v Banskej Bystrici, no zistil som, že tento jeden nástroj mi už nestačí. Na vlastné sebavyjadrenie som potreboval viac. Preto som pokračoval štúdiom kompozície na vysokej škole a začal som komponovať vlastné skladby, kde som mohol používať aj rôzne iné nástroje. Naučil som sa ešte hlbšie počúvať hudbu, vnímať vzťahy medzi jednotlivými nástrojmi, skúmať emócie. Naučil som sa napísať to všetko na notový papier. To je úloha skladateľa.

Hudobná produkcia dá notám zvuk. Moji priatelia zo spoločenstva ma inšpirovali a pomohli mi s tým, aby som mohol začať aj s ňou. Dostal som za úlohu produkovať a hudobne zastrešiť album *Nebojím sa byť slabý* - a odvtedy sa to so mnou ťahá. Tvorím vlastnú hudbu, ale aj zhudobňujem piesne iných autorov. Neviem si svoj život predstaviť bez toho, že by som netvoril hudbu.

2

Prečo si sa rozhodol nazvať svoj autorský projekt práve *Od chaosu k pokoju*?

Veľmi dlho som rozmýšľal nad tým, ako sa tento projekt bude volať. Je to môj prvý takýto väčší projekt - koncert. Nechcel som nič povrchné, práve naopak - niečo veľmi osobné a zároveň zrozumiteľné. So slovami mi to až tak nejde, no

vedel som, že pokoj je v tomto období mojou najväčšou inšpiráciou tvoriť. Preto tam toto slovo nemohlo chýbať. Hľadanie pokoja, spomalenie, zastavenie sa. Náš život vie byť občas veľmi chaotický a niekedy ho nemáme úplne pod kontrolou, čo je, samozrejme, v poriadku. Ale pokoj je niečo, bez čoho by sme „vyschli“... Ja po pokoji veľmi túžim, hľadám ho a tvorba vlastnej hudby mi v tom veľmi pomáha. Chaos a zhon ma postupne vnútorne ničia, pokiaľ v tom celom nehľadám pokoj. Pre mňa osobne je to Pokoj - Pán Boh, čas stretnutia s ním a zotrvanie v ňom. Preto je názov *Od chaosu k pokoji* pre mňa veľmi osobný a verím, že sa v ňom nájde každý z nás.

3

Čo môžu zažiť tí, ktorí prijmu pozvanie na tvoj koncert 12. septembra 2025 v Bojniciach?

Sebavyjadrenie človeka, ktorý je častokrát veľmi zlomený a unavený. Vo svojom živote sa snaží hľadať pokoj pre seba a svoju rodinu, túži pokoj prinášať. A toto sebavyjadrenie prináša formou hudby. Hudba vie byť nositeľkou emócií. Vie vo vás vzbudiť smútok, hnev, radosť aj pokoj. Práve ten je mojou múzou - hľadanie pokoja a zotrvanie v ňom.

Tí, ktorí prijmu pozvanie na môj koncert, budú počuť spojenie klavíra, sláčikového kvarteta, rôznych perkusíí, elektronických nástrojov, spevu a slova v podaní skvelých hudobníkov a skvelých ľudí. Verím, že poslucháči prežijú príjemný a pokojný večer plný hudby, ktorý im pomôže spomaliť a zastaviť sa, nemyslieť na chaos a zhon, ale zamerať sa na pokoj a aspoň chvíľu v ňom zostať. Teším sa na každého jedného človeka, ktorý dá môjmu koncertu šancu.

Text: Alojz Vlčko, foto: Peter Dolinaj

**Ružencové bratstvo pri Kostole sv. Bartolomeja vás pozýva
na DUCHOVNÚ OBNOVU na tému**

Mária v tichu Svätého písma

Duchovnú obnovu bude viesť dôstojný pán

Mgr. Martin Dado

PROGRAM:

9:00 – 9:45: Úvod a 1. prednáška

9:45 – 10:15: radostný ruženec

10:30 – 11:15: 2. prednáška

11:15 – 11:45: ruženec svetla

Prestávka

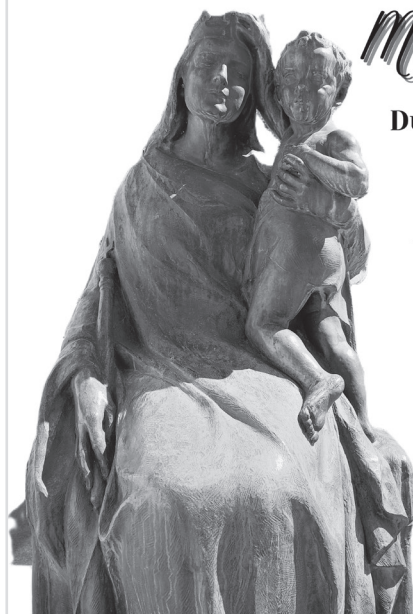
14:00 – 14:30: bolestný ruženec

14:45 – 15:00: korunka k Božiemu milosrdenstvu

15:00 – 15:45: 3. prednáška

15:45 – 16:15: slávnostný ruženec

16:30 – 17:30: sv. omša s ukončením duchovnej obnovy

Bohoslužba obety - srdce eucharistického slávenia

Po liturgii slova nasleduje druhá hlavná časť svätej omše - bohoslužba obety, ktorá je vrcholom kresťanskej liturgie. Práve v tejto chvíli sa cirkevné zhromaždenie spája s Kristovou obetou a sprítomňuje sa tajomstvo jeho smrti a zmŕtvychvstania. Ide o časť, v ktorej sa symbolicky aj reálne stretáva nebo so zemou: dary chleba a vína, ovocie práce ľudských rúk, sa stávajú Kristovým telom a krvou.

Bohoslužba obety sa začína prípravou obetných darov. Veriaci prinášajú na oltár chlieb a víno, ktoré kňaz položí na oltár - miesto obety. V staroveku sa spolu s týmito darmi prinášali aj iné dary pre chudobných alebo pre potreby Cirkvi. Obetovanie tak nie je len liturgickým gestom, ale výrazom viery, že všetko, čo máme, patrí Bohu.

Eucharistická modlitba

Nasleduje eucharistická modlitba, ktorá tvorí jadro celej svätej omše. Kňaz v nej v mene celého zhromaždenia vzdáva vďaka Bohu za dielo stvorenia a spásy. Najdôležitejším momentom je konsekrácia, keď sa mocou Ducha Svätého a Kristových slov „Toto je moje telo... Toto je moja krv...“ chlieb a víno premieňajú na Kristovo telo a krv. Cirkev učí, že ide o skutočnú prítomnosť Krista - tajomstvo, ktoré presahuje ľudský rozum a je základom eucharistickej viery.

Eucharistická modlitba obsahuje aj epiklézu, čiže vzývanie Ducha Svätého, ktorý premieňa nielen dary, ale aj zhromaždených veriacich, aby sa stali živou obetou Bohu. V tejto modlitbe Cirkev pamätá na všetkých - na živých i zosnulých,

na pápeža, biskupa, kňazov, ako aj na celé spoločenstvo. Tak sa Eucharistia stáva nielen osobným, ale aj univerzálnym stretnutím s Kristom.

Skrze Krista

Po konsekrácii a anamnéze, v ktorej si Cirkev pripomína Pánovo umučenie, zmŕtvychvstanie a nanebovstúpenie, prichádza doxológia - slávnostné oslávenie Boha: „Skrze Krista, s Kristom a v Kristovi...“ Na túto chvíľu veriaci odpovedajú veľkým „Amen“, ktoré sa nazýva aj „amen Cirkvi“. Je to vyznanie viery a súhlas s tým, čo sa v Eucharistii udialo.

Bohoslužba obety tak nie je len „ďalšou časťou omše“, ale samotným centrom kresťanskej liturgie. V nej sa sprítomňuje Kristova obeta na kríži, ktorá je zdrojom našej spásy. Veriaci sú pozvaní, aby sa vnútorne zapojili do tohto tajomstva: aby spolu s chlebom a vínom priniesli Bohu aj seba, svoje radosti, bolesti i každodennú prácu. Tak sa ich život stáva duchovnou obetou, ktorú Boh premieňa a posväcuje.

Text: Oto Dokoupil, kaplán

Foto: Mária Melicherčíková

Tip pána kaplána:

Vo svätej omši máme viacero momentov ticha. Skúsme ich použiť na to, aby sme si uvedomili, že aj my prinášame svoju obetu vo svätej omši (seba samého, svoju rodinu, problémy, radosti, atď.). Uvedomme si, že tento moment nastáva, keď kňaz vyslovuje slová: „modlite sa bratia a sestry, aby sa moja i vaša obeta, zaľúbila Bohu, Otcu všemohúcemu“.

Spomínate si na ľudí, ktorí do vašich životov zasiali semienko Božieho slova? Ako sa začala vaša viera?

- **Ľubka (62 r.):** „Už od malička som bola vychovávaná rodičmi a starými rodičmi k viere v Ježiša Krista. Semienko Božieho slova som najviac pocítila od prastarkej, ktorá vždy kládla veľký dôraz na Pána Ježiša, na sväte omše a modlitby. Bola pre mňa veľkým príkladom, keď už ako veľmi stará chodila na sväte omše každý deň a modlila sa k Bohu a za všetko mu ďakovala.“
- **Mat'ka (37 r.):** „Hoci som chodila na kresťanskú školu, prvýkrát som sa stretla s niekým z rovesníkov, kto číta Božie slovo, až na vysokej škole. Bolo pre mňa silným svedectvom vidieť hrubú knihu Sväté písmo na nočnom stolíku u mojej spolubývačky. Ostatné dve spolubývačky neboli veriace. O to viac sa ma dotklo, keď sa kamarátka pred nimi nehanbila. Ona bola z východu a študovali sme v Nitre, tak som obdivovala, že niesla takú hrubú knihu tak ďaleko. Postupne sme sa spoznávali a začali sme spolu chodiť aj na stretnutia do UPC. A tak aj moja viera vďaka nej rástla a o rok som už aj ja mala svoje vlastné Sväté písmo.“
- **Martuška (67 r.):** „U mňa to bol Boh, ktorý mi poslal do cesty Karla Gotta; kamarátku Majku, ktorá ma pozvala do Modlitieb matiek; švagrinu Majku, ktorá mi povedala o dennom čítaní Žalmov... Prečo Gotta? On bol pre mňa kedysi symbolom Boha. Raz po jeho piesni sa mi udial jeden Boží zázrak - aspoň ja som to tak pochopila. A keď Gott spieva, vždy mi to pripomenie Boha a jeho pomoc a zázraky, ktoré mi v živote urobil. To ma vždy posúva vo viere.“
- **Irenka (72 r.):** „K viere a dôvere k Panne Márii ma priviedla moja stará mama.“
- **Marcela (52 r.):** „Moja viera sa začala v detstve, keď som s rodičmi chodievala do kostola a každý večer sme sa spolu modlili pred spaním. A tiež spomínam na maminu sestru, ktorá mala stále v rukách ruženec a modlila sa ho. Vždy mala úsmev na tvári a bola posilnená modlitbou a vierou v Boha.“
- **Sr. Jana (62 r.):** „V prvom rade to bol kňaz, spovedník, ktorý ma nasmeroval na Božie slovo. A potom život v reholi a kňaz salvatorián, ku ktorému chodím na duchovné cvičenia lectio divina. Vieru som dostala zadarmo od rodičov a starých rodičov.“
- **Anka (65 r.):** „Moja viera začala vďaka mojim rodičom, s ktorými sme pravidelne ako deti chodievali na sv. omše v nedeľu a sviatky. Modlievali sme sa spoločne každý večer. A tiež cez mojich krstných rodičov, u ktorých som bývala cez víkendy, keď boli rodičia v práci. Modlili sa s nami hlavne na poludnie Anjel Pána s pokľaknutím pri zvolaní: *A slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.*“
- **Anna (77 r.):** „Vieru som dostala od svojej mamy. Pozorovala som ju, ako sa stále modlievala ruženec - i pri práci. Bola tichá, pokorná, pracovitá, veľmi zbožná a plná lásky. Verím, že vieru mi vyprosuje i naďalej z neba. Prostredníctvom mnohých veľmi ťažkých životných skúšok moja viera aj naďalej rástla s pomocou kňaza saleziána, ktorý ma celé roky duchovné viedol.“
- **Magdaléna (53 r.):** „Prvé semienko Božieho slova vo mne zasiali kňazi dominikáni, keď sa vo farnosti konali ľudové misie. No moja viera sa začala rozvíjať už pri starej mame. Nerozprávala veľa, ale veľa sa modlila, hlavne ruženec. Mala na stole oltárik a pri ňom vždy čerstvé kvety, v zime slamienky. Chodievala som s ňou do kostola.“

Pripravili: Anna Gálová a Elena Cagánová

Putovanie na Staré Hory alebo pohľad „prvopútnika“

Oslovili ma ako „prvopútnika“, aby som napísal príspevok o svojich pocitoch z púte na Staré Hory. Tak teda skúsím popísať túto jedinečnú púť.

Dlhé roky som túžil putovať pešo z Chrenovca na Staré Hory. Už môj otec mal tento sen, ale Pán si ho povolal k sebe skôr, ako by si ho bol splnil. Pevne dúfam, že teda putoval k Panne Márii priamo do neba. A ja som sa na púť vybral spolu so svojou dcérou Michaelou.

Plný pochybností

Z Velkej Lehôtky sme sa do Chrenovca odviezli 6. augusta autom. Tam nás už organizátori privítali a odovzdali nám organizačné pokyny. Toto vrúcne a priateľské privítanie ma presvedčilo o tom, že to bude krásne putovanie. Navyše je Jubilejný rok a putovanie má osobité duchovné požehnanie.

Nás sa odhodlalo ísť na Staré Hory šesťdesiatjeden. Naložili sme si batožinu do dodávky a presunuli sme sa do kostola v Chrenovci. Tam sme sa na púť duchovne nabili. Slová otca Stanislava nás namotivovali, no i tak som bol plný pochybností, či takú dlhú púť zvládnem. Avšak čakal som na túto chvíľu viac než jedenásť rokov, a tak som si povedal, že s Božou pomocou to dám.

Otec Stanislav nám viackrát počas sv.

omše i počas putovania pripomínal, aby sme si uvedomovali, prečo putujeme. Úmysel putovania je veľmi dôležitý.

Rovinatý prvý deň

Po svätej omši sme vyrazili smerom nad Chrenovec a Ráztočno a stúpali sme po krásnej turistickej trase. Toto stúpanie sme obohatili modlitbou sv. ruženca. Cez lesy a lúky sme prešli do Skleného. Koinonia sv. Jána Krstiteľa nás privítala skvelou kávou a príjemnou prestávkou pre dlhým rovinatým prechodom do Turčianskych Teplíc. Cesta cez Rovnú horu a šire polia pšenice nám však ubiehala rýchlo, lebo bola naplnená modlitbou i prednáškou o živote sv. Jána Pavla II. Neustále sme boli povzbudzovaní, že sme tí, ktorí vedia, odkiaľ putujú, prečo putujú a hlavne kam putujú. Je to veľký dar poznania, ktorý si máme vážiť.

Celá púť bola organizačne excelentne zvládnutá. Ubytovanie, večere, raňajky, ozvučenie, ochrana pútnikov pred zrážkou s autami i rezervácie ubytovania - všetko bolo precízne pripravené. Za toto chcem špeciálne poďakovať, lebo sme nemuseli

riešiť pozemské veci, ale viac sme sa mohli sústrediť na tie duchovné. Energia a zanietenosť mladých a ich hra na gitaru ma vrátila do čias mladosti a eufórie, ktorú sme vtedy prežívali. Je to v nich a dúfam, že si túto lásku k Pánovi zachovávajú. V prvý deň sme si ešte pochutnali na zmrzline a potom sme strávili pokojný večer s piesňami a duchovným slovom na našom ubytovaní. Chvál nášho Spasiteľa nie je nikdy dost'.

Stúpanie druhého dňa

Na druhý deň ráno nás asfaltová cesta dovedla až na koniec Čremošného. Tu sme vstúpili do prenádhernej Velkej Fatry. Dlhou Žarnovickou dolinou sme prešli obohatení sv. ružencom, krížovou cestou i spevmi k Panne Márii až na Kostolec.

Prudkým stúpaním (cca 400 m) sme sa presunuli postupne na Kráľovu studňu. Po ubytovaní a večeri nás nasýtila duchovne krásna sv. omša pred horským hotelom a spontánne spievanie starých, ale stále krásnych gospelových piesní. I večerný čajík s chrumkami na terase mal zrazu inú chuť, naplnený pokojom pútnikov.

Tretí deň s cieľom

Ranné stúpanie na najvyšší bod nášho putovania vo výške 1500 m n. m. blízko

Krížnej nás v posledný deň nášho putovania, 8. augusta, odmenilo čarokrásnym výhľadom na naše Slovensko. Klesanie do Tureckej, obedná kapustnica a záverečné putovanie na Staré Hory. Ubehlo to veľmi rýchlo. Až príliš rýchlo.

Na začiatku som mal som strach, či budem vládnuť. Strach vystriedala radosť, keď som sa zrazu ocitol pred bazilikou na Starých Horách. Sv. omša v bazilike a výstup k Studničke len zavŕšil duchovne naplnené dni.

Návrat autobusom domov v spoločenstve priateľov Pána Ježiša bol už len bodkou za duchovnou púťou, ktorá všetkých účastníkov naplnila presvedčením, že sme tí, ktorí vedia, kam a ku komu putujú. Za to sme sa modlili počas celého putovania.

O rok plánujú bratia a sestry zo Spoločenstva sv. Jána Apoštola z Chrenovca zorganizovať už 15. púť z Chrenovca na Staré Hory. Ak aspoň trochu vládnete, máte radi turistiku a Pána Ježiša, nepremeškajte túto príležitosť zažiť niečo jedinečné, čo podľa mňa nemá na Hornej Nitre obdobu.

S kresťanským pozdravom pútnik nádeje
Branislav Bullo z Velkej Lehôtky.

Jubileum mladých 2025 v Ríme: Všetko vyšlo tak, ako malo

Večer vo štvrtok 24. júla (tri dni pred odletom) sa mi naskytla príležitosť ísť na Jubileum mladých do Ríma. Nezaváhal som a hneď som robil všetko pre to, aby som mohol ísť.

Mal som veľkú túžbu navštíviť všetky štyri rímske pápežské baziliky, ale aj ostatné baziliky a kostoly v Ríme, pretože ma fascinujú sakrálné stavby. No je tiež Svätý rok a s týmito štyrmi pápežskými bazilikami sú spojené veľké milosti, keďže vstup do nich je cez Porta Sancta (Sväté brány).

Slzy na krajíčku

V pondelok večer sme lietadlom prices-tovali do Talianska. Na fare nás uvítali milí farníci, ktorí nám prichystali večeru. V tento večer sme sa dohodli na programe na celý týždeň. Rozvrhli sme si ho tak, aby sme stihli navštíviť všetky štyri pápežské baziliky, ale aj mnoho iného.

V utorok doobeda sme vyrazili metrom do mesta. Pozreli sme si základné pamiatky - Fontánu di Trevi a Panteón. Keďže som bol so skupinou piaristov, poobede sme navštívili generálny dom pátrov piaristov v Ríme. O živote svätého Jozefa Kalazanského nám porozprával páter z Poľska, ktorý tu pôsobí. Vo večerných hodinách sme išli na spoločnú omšu pre všetkých mladých pútnikov

na Námestie sv. Petra. Celebroval ju Mons. Rino Fisichella. Keďže sa nám tam kvôli nášmu popoludňajšiemu programu nepodarilo prísť skôr, museli sme sa uspokojiť s tým, že sme stáli na konci veľkého davu. Nič sme nepočuli, tak sme si na mobile zapli TV LUX a počúvali sme živý prenos v slovenčine.

Miesto, kde sme stáli, bolo veľmi ďaleko od oltára. Neverili sme, že by sme mali možnosť dostať Eucharistiu, a tak sme boli milo prekvapení, keď sa kňazi a akolyti so svätým prijímaním rozbehli medzi mladých. Mnohí sme z toho mali slzy na krajíčku. Po omši sme išli na ubytovňu.

Po stopách sv. Pavla

V stredu doobeda sme začali prvou pápežskou bazilikou, Bazilikou sv. Pavla za hradbami. Je to naozaj krásna bazilika s veľkou svätyňou a bočnými časťami (dve bočné lode naľavo a dve napravo). Poobede sme sa rozdelili na dve skupinky. Jedna išla k moru a druhá pokračovala v chodení po Ríme. Vybral som si druhú

možnosť. Prešli sme tri rôzne miesta, z ktorých najlepší bol trapistický kláštor. Svätý Pavol tu prežíval posledné chvíle svojho života na zemi.

Vo večerných hodinách sme sa niektorí vydali na prechádzku smerom k Vatikánu s cieľom nájsť dobrú reštauráciu. Keď sme sa najedli, vrátili sme sa na faru.

Piaristický deň

Vo štvrtok nás čakal tzv. „piaristický deň“ - stretnutie všetkých piaristických mladých, ktorí sa v tom čase nachádzali v Ríme. Program sme začali videami zameranými na predstavenie jednotlivých skupín. Po nich nasledovala sv. omša, ktorú celebroval Mons. Pedro Aguado (biskup, bývalý generálny provinciál rehole piaristov). Po nej sme sa naobedovali.

Keďže sme už boli unavení z ustavičného behania, tepla a dlhých radov, z poobedňajšieho programu sme si vybrali iba jednu pamiatku. Bola ňou druhá pápežská bazilika, Bazilika Santa Maria Maggiore. Je zaujímavá napríklad tým, že v nej bola po prvýkrát slúžená omša v staroslovienčine v roku 869. Nachádza sa tu tiež relikvia z Ježišových jasičiek, slávny obraz Salus Populi Romani a je tu pochovaný aj pápež František. Večer sme si ešte obzreli nočné Koloseum.

Sväté schody

V piatok išli pátri svedčiť a my sme mali voľno. Využil som ho na jednu z mojich najobľúbenejších činností - na nakupovanie v kresťanských obchodoch. Bol som očarený, že neďaleko Vatikánu im je venovaná jedna celá ulica.

Po tom, čo som tam strávil celé doobedie, išiel som v poradí do tretej pápežskej baziliky. Lateránska bazilika má tiež titul arcibazilika a je hierarchicky najdôležitejším kostolom na svete pre Rímskokatolícku cirkev. V jej vnútri sa nachádza katedra rímskeho biskupa - pápeža.

Hneď po návšteve tejto baziliky som išiel

do vedľajšej budovy, v ktorej sa nachádzajú Sväté schody. Sú špeciálne tým, že boli dovezené z Jeruzalema a Ježiš nimi kráčal k Pilátovi. Je ich 27 a z úcty sa po nich ide iba kolenačky. Pomodlil som sa tu pobožnosť určenú špeciálne na toto miesto.

Neskôr mala naša skupinka omšu v generálnom dome u piaristov. Po nej sme opäť mali rozchod. Niektorí išli na koncert slovenskej kapely Godzone, ja som si dal chvíľu ticha na Námestí svätého Petra pri západe slnka. Potom som sa vrátil na faru, kde sme mali spoločnú večeru s domácimi.

Nečakaná choroba

Keď som sa v sobotu ráno zobudil, zistil som, že som chorý. Bolo mi to ľúto, pretože sa blížil hlavný bod programu. Po rannej omši mi zabrala tabletky od bolesti a mohol som spolu s ostatnými navštíviť aspoň poslednú pápežskú baziliku v poradí, Baziliku svätého Petra. Je dôležitým miestom pre našu cirkev, lebo stojí na hrobe svätého Petra, ktorý bol jedným z apoštolov a prvým pápežom. Prezreli sme si ju individuálne a šli sme na spoločný obed.

Potom som sa už odpojil od skupinky a išiel som sa liečiť na faru, kde sme bývali. Ostatní išli na Tor Vergata na stretnutie s pápežom. Museli čakať šesť hodín na slnku, kým prišiel. Späť sa vrátili až o jednej v noci.

Ráno sme skoro vstali, zbalili sme sa a išli sme na nedeľnú sv. omšu. Po nej sme vyrazili na letisko.

Keď sa na to pozriem s odstupom, vidím, že napriek mnohým starostiam to Pán zariadil tak, aby všetko vyšlo tak, ako malo. Som mu veľmi vďačný, že mi dal možnosť zúčastniť sa na tomto putovaní za ním. Taktiež som veľmi vďačný pátrom Matúšovi Palajovi a Marekovi Lehockému, že našu púť do Ríma zorganizovali.

Lukáš Detko

Apoštol Prievidze

(Recenzia knihy Viktora Mišutha: *Jozef Bednárík - Apoštol Prievidze*)

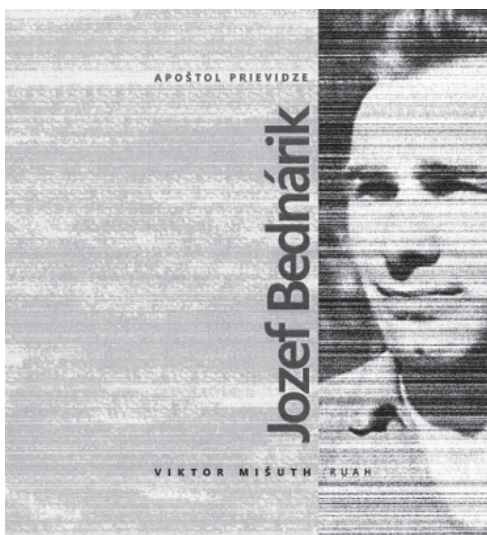
Viete, ktorá z našich kňazských osobností dostala prívlastok „apoštol Prievidze“? Bol to redemptorista páter Jozef Bednárík. Spravoval piaristický kostol v období komunizmu, konkrétne v rokoch 1973 - 1988, v časoch, keď sa z Prievidze mala stať výstavná sieň ateizmu. Namiesto toho tu tento kňaz zanechal nezmazateľnú stopu živej lásky k Bohu. Až takú, že sa ju páter Viktor Mišuth rozhodol zvečniť aj v názve svojej knihy.

Jozef Bednárík sa narodil 7. novembra 1921 v obci Zeleneč pri Trnave. Študoval na rádovom gymnáziu redemptoristov v Libějoviciach pri Vodňanoch a v roku 1940 vstúpil do noviciátu tejto rehole. V roku 1943 zmaturoval na gymnáziu v Michalovciach a začal študovať na Bohosloveckej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave. V roku 1948 bol vysvätený za kňaza.

Štúdium slovenčiny a francúzštiny na Filozofickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave už nedokončil. *Akcia K* v roku 1950 prerušila nielen jeho štúdiá, ale aj činnosť mužských kláštorov v Československu. Páter Bednárík bol spolu s inými prevezený do centralizačného tábora v Podolínci. Potom nastúpil na vojenskú službu a od roku 1954 pracoval ako robotník, skladník a údržbár v Bratislave.

V roku 1961 bol v rámci akcie proti redemptoristom odsúdený na 6 rokov väzenia. Po roku bol vďaka amnestii prepustený a začal pracovať ako baník v Nováckych baniach. Od roku 1969 mohol konečne začať verejne pôsobiť ako kňaz. Bol kaplánom v Partizánskom, Martine a Krupine a od roku 1973 sa stal správcom prievidzského piaristického kostola.

Práve časť knihy hovoriaca o tomto obdo-

bí bude Prievidžanom veľmi blízka. Zaznievajú v nej početné svedectvá ľudí, ktorí pátra poznali, a v mnohom čerpá aj z materiálov, ktoré sa nám podarilo zhromaždiť v našom farskom časopise Bartolomej. Autor ich však zasadzuje do širšieho kontextu celkového života pátra Bednáríka, obetavého človeka

a výnimočného kňaza, za ktorým šli dav. Aj preto bol „trňom v oku“ mocných - a to až do pádu totalitného režimu u nás. V knihe sa máte možnosť dozvedieť množstvo zaujímavostí. Vedeli ste napríklad, že páter Bednárík bol nielen intelektuálne a jazykovo zdatný, ale aj hudobne nadaný? V čase štúdií hrával v jazzovej kapele, v sláčikovom orchestri a aj na organe. Bol tiež fanúšikom technických novinek. Krátko pred svojou smrťou absolvoval napriek pokročilému veku intenzívny kurz zameraný na obsluhu počítačov; používal notebook, tlačiareň a skener a pustil sa do prekladania a tlačenia spisov sv. Alfonza. Zomrel pri autonehode 5. apríla 1997.

Poctivá archívna práca s uvedením presných zdrojov, bohatá fotodokumentácia, pútavá grafika, neobvyklý formát a kva-

litný papier - to všetko robí z knihy Viktora Mišutha *Jozef Bednárík - Apoštol Prievidze* publikáciu, ktorú bude chcieť mať doma každý človek, ktorý pátra Bednáríka poznal. A možno i ten, čo ho v živote nestretol. Pretože - ako sa píše v závere knihy - to, čo pátra Bednáríka charakterizovalo, bola jeho autenticnosť, pracovitnosť, vytrvalosť a odvaha. „*Na nič*

sa nehral a to, čo si myslel, pri všetkej opatrnosti i hovoril, a tak aj konal. Jeho slová mali váhu.“ A aj jeho činy.

Kniha vyšla v júli 2025. Kúpiť si ju môžete v kostole piaristov alebo zohnať priamo u pátrov redemptoristov v Bratislave.

Petra Humajová

Foto: www.redemptoristi.sk

Listy o modlitbe

(John Chapman, OSB)

Modlitba je čímisi základným. Preto neprekvapí, že výborná kniha o nej je len tenkou brožúrkou, výberom listov konkrétnym ľudom od anglického benediktína z prvej polovice minulého storočia.

Raz nás pri prechádzke lesom so spolubratom oslovila jedna pani. Zaujímalo ju bežné fungovanie rehoľného života. Okrem iného nám povedala, že sa ľudí snaží učiť duchovnú abecedu.

Chapmanove listy sú pripomínaním, neustálym návratom k tejto abecede. Jedno slovo sa v nich opakuje zvlášť často: *abandon*. V slovenčine, rovnako ako v angličtine, nenájde-me jediné ekvivalentné slovo, ktoré by obsiahlo viacvýznamovosť pretínajúcu sa v tomto

francúzskom výraze. Dôvera, zanechanie, odstup, súhlas - všetky sú v ňom zahrnuté. Podľa pustovníka Evágria Pontského je modlitba oslobodzovaním sa od myšlienok. Modlitba je čímisi základným. „Ono to ve mně básní!“, znie zvolanie básnika. „Ono sa to vo mne modlí!“, môže zvolať kresťan, lebo verí, že jeho život je s Kristom ukrytý v Bohu. (Porov. Kol 3.3) Modlitba je potom uznávaním Pravdy tak jednoduchej, až presahujúcej myšlienky či základné fyziologické procesy ako dýchanie. Je tajomstvom v našom strede, ktorému hovoríme „áno“. Je životom

skrytým v malej izbe srdca, čo túži zavlážovať našu každodennosť.

Myšlienky ctihodného otca opáta majú takú váhu, lebo je zjavné, že John Chapman sa nepovažoval za pokročilého v duchovnom živote. Z listov vychádza na povrch dieťa, ktoré život berie vážne, ale nie príliš, aby neprestalo žasnúť a smiať sa.

„*Snáď to, čo nazývaš „útekom“, sa podobá tomu, čo cítim - akoby som vôbec nepatril*

do tohto sveta, a pritom mi pripadlo odohrať úlohu vo veľmi zvláštnej komédii, kde všetko robíme (a to je veľmi zvláštna časť) vážne. Čiastočne sa z toho všetkého v hĺbke srdca smežeme a máme pocit, že to nie je dôležité, okrem toho, že je to Božia vôľa. Stále mám pocit, že svet je maximálne čudný a všetko v ňom tak prekvapujúce. Prečo tráva musí byť zelená, voda kvapalná a prečo mám ruky a nohy? Navždy úprimne tvoj, H. John Chapman.“

Text: Peter Pikulík, OFMConv

Foto: www.restorio.sk

Ahojte, milí kamaráti!

Prázdniny sú za nami a opäť sme sa vrátili do školských lavíc. Vonku sa listy pomaly farbia do teplých jesenných farieb, večery sú pokojnejšie, vzduch chladnejší a domovy sa stávajú teplejšími a útulnejšími.

Ako už možno viete, naši predkovia si jesenné večery skracovali rozprávaním príbehov. Boli to príbehy plné dobrodružstva, múdrosti a fantázie, ktoré spájali celú rodinu a učili deti morálnym hodnotám.

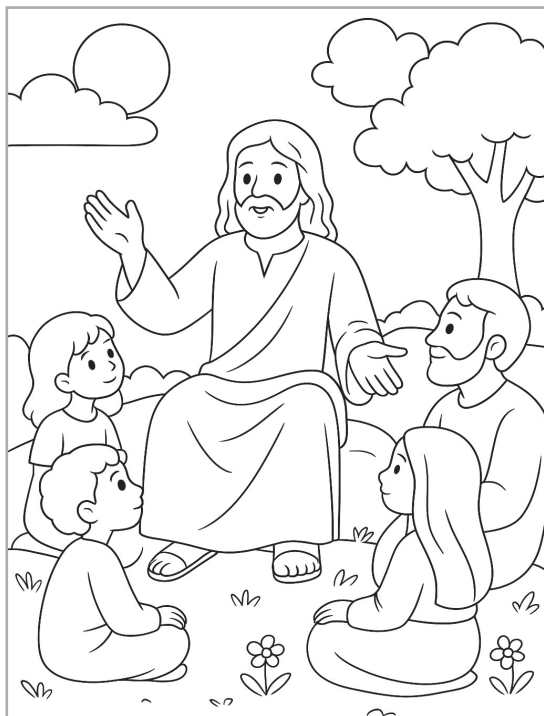
Pán Ježiš robil niečo podobné – rozprával podobenstvá. Hovoril ich svojim učeníkom, zástupom ľudí aj deťom, aby ukázal, ako žiť s láskavosťou, pomáhať druhým a mať dobré srdce.

Na prvý pohľad obyčajné príbehy ukrývali veľké posolstvo. Tak ako malé semienko, ktoré zasadíme do zeme, vyrastie do veľkého stromu, tak aj drobné skutky dobra – úsmev, milé slovo či pomoc kamarátovi – môžu priniesť svetlo a radosť do života nás i ostatných.

Každý deň prináša nové príležitosti, ako niekomu urobiť radosť alebo ho podporiť. Skúste počas septembra zasadiť každý deň aspoň jedno malé semienko dobra. Môže to byť úsmev, milé slovo alebo akýkoľvek skutok, ktorý poteší niekoho iného.

Uvidíte, ako z týchto drobných činov vyrastie strom radosti, pod ktorým sa každý cíti dobre a v bezpečí. A možno sa stane, že práve vaše malé semienko inšpiruje niekoho ďalšieho, aby šíril dobro ďalej.

Simonka

Rubriku
pripravili:

Simona
Lomnická
&
Alexandra
Šestáková

- 8.9. Narodenie Panny Márie
- 12.9. Najsvätejšie meno Panny Márie
- 15.9. Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska
- 29.9. Sviatok archanjelov: Michal, Gabriel, Rafael

K R Í Ź O V K A

Sv. Dominik Savio, SDB povedal: „Pochopte, naša svätosť spočíva v tom, že sme veľmi veselí. Iba sa usilujme vyhýbať sa hriechu, ktorý nás okráda o Božiu milosť a o (dokončenie v tajničke).“

Pomôcky: eins, NLAC, OBSE, EOA, Arles, ea, eé	Kto utrpel porážku (pejoratívne)	Urobil kyslým	Slávnostné jedlo	EČV Holandsko	Skrýša, bunker	Ukazovacie zámeno	Draslík (chemická značka)	Spojka		Zabila (napr. zvíra), úderom zrazil	Mier, pohoda, harmónia	Matkin brat
Podnet, popud, motív									Slovenská poľnohosp. univerzita Orgán zraku			
Váhanie, otáľanie, obchádzanie podstaty							1. časť tajničky Vylučovala slzy					
Naša najväčšia mačkovitá šelma				Polomer (skratka) Kmín (korenina)		Umelecký sloh 18. storočia						
Kvety, záhradné krovité trvalky						Navôkol Záblesk svetla, vzplanutie						Slovenské pohorie (Malá alebo Veľká)
Stuhnutá zmes roztavených kovov									Internatio- nal Judo Federation Rímska 1			
Jedno, jedna, jednotka po nemecky					Nútil, nallehal, priepieral						Vitámín (napr. retinol) Časť tváre	
Značka gélových lakov na nechty					Výčnieva- júce zuby Manželkina matka				Hlboký ženský hlas Mesto vo Francúzsku			
Vitamin, tokoferol		Ľudský zárodok	Napodobe- nina bez hodnoty Pekný kôň							Obyvateľ Írska Patriáci dcére		
Staré náradie na mlátenie obilí				Latinská dvojhláska Pomoc, záchrana			2. časť tajničky Domáci miláčik					
	Planéta Org, pre bezpečnosť a spoluprácu					Najhrubšie prsty Dusík (značka)						Zofat, odtat, odseknúť
Šikovne, zručne, pohotovo								Zvukové vyjadrenie odmietnutia			Síra (značka) Snívaj	
Obyvatelia Británie						Obsah rovinného útvary (zn.) 100 m ²		Chlpatý po- rast zvierat Osobné zámeno				
Čajová bylina bez nálevových vrecúšok							Značka obvodu teles Kyslík (zn.)		Katarína alebo Karolína po domácky			
Angl. koniec dostupnosti produktu al. služby				Mojžišov brat					Vlákno na šitie			

Tajnička z minulého čísla znie: „urobiť ešte viac“. Výhercom sa stal Ján Dudžík z Prievidze (budeme ho kontaktovať).

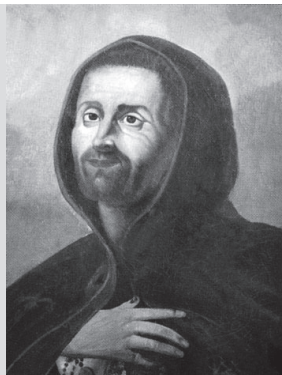
Pripravila Mária Suríková

Vysvetľoval Písmo zrozumiteľne a jednoducho

Sv. Humilis Pirozzo

Podobenstvá sú typickou črtou Ježišovho učenia. Ježiš pri nich vychádzal z toho, čo už starozákonní ľudia vedeli; a zároveň sa im prostredníctvom nich snažil priblížiť nové myšlienky spôsobom, ktorému rozumeli. Napriek tomu, že nikdy nikde neštudoval, bol sv. Humilis Pirozzo obdarený podobnými schopnosťami. Dokázal Sväté písmo komentovať tak jednoducho a zároveň výstižne, že aj odborníci s titulmi zostávali z jeho výkladu zaskočení.

Sv. Humilis Pirozzo (vlastným menom Luca Antonio) sa narodil 26. augusta 1582 v Bisignane v Taliansku. Bol od detstva zbožným chlapcom. Rád sa modlil a každý deň chodil na sv. omšu. Stal sa členom Bratstva Nepoškvrneného počatia. Ako 18-ročný sa rozhodol vstúpiť k františkánom, ktorí ho však z rôznych dôvodov prijali do rehole až o 9 rokov neskôr.

Obdarený a pokorný

Po vstupe do rehole prijal Lukáš Anton meno Humilis, čo znamená pokorný. Spolubratia podrobovali jeho pokoru rôznym skúškam, ale on ani pri tom nestrácal zdravý zmysel pre humor a duševnú rovnováhu. Pracoval v refektári a v záhrade a popri tom horlivo pomáhal aj miestnym chudobným ľuďom.

Bol obdarený mimoriadnymi darmi. Hoci nemal žiadne vzdelanie, vysvetľoval Sväté písmo tak zrozumiteľne, až z toho odborníci zostávali v rozpakoch. Podrobovali ho preto početným skúškam. Humilis však všetko ustál - dokonca aj pred inkvizíciou. Bol obdarený mystickými stavmi, videním do vnútra srdca človeka a darom proroctva. Kým učenci študovali z kníh, on sa „učil“ od samotného Majstra.

Služba poradcu

Humilis si postupne získal úctu svojich spolubratov i predstavených. Stal sa spoločníkom generálneho predstaveného pri kanonických vizitáciách kláštorov v južnom

Taliansku a na Sicílii. Následne bol povolaný do Ríma, kde slúžil ako poradca pápeža Gregora XV. a neskôr i Urbana VIII. Často sa s ním radili o rôznych dôležitých záležitostiach a prosili ho o modlitby.

V roku 1628 požiadal brat Humilis o dovolenie vycestovať na misie, ale predstavení jeho prosbu zamietli. Zostal teda uzavretý za múrmi kláštora, kde viedol tichý a skrytý život. Hovorilo sa o ňom, že jeho pôsobenie bolo neutíchajúcou modlitbou za celé ľudstvo.

Na sklonku života sa vrátil do svojej rodnej obce Bisignano, kde 26. novembra 1637 vo veku 55 rokov zomrel. Blahorečil ho pápež Lev XIII. v roku 1882 a svätorečil pápež Ján Pavol II. v roku 2002. Pri tejto príležitosti odznali aj nasledujúce slová:

„Pokoje vám!“, povedal Ježiš, keď sa ukázal apoštolom vo večeradle. Pokoj je prvým darom Zmŕtvychvstalého apoštola. Humilis z Bisignana, šlachetný syn kalábrijskej zeme, neúnavne hlásal Kristov pokoj, ktorý je žriedlom spoločenského pokoja. Pre našu spoločnosť je radostným a pritažlivým vzorom dobroty, miernosti, jednoduchosť a zdravej triezvosti od pominuteľných dobier sveta.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 7; www.cs.wikipedia.org; www.catholica.cz
Foto: www.vatican.va

duchovná príprava na

mestské

Prievidza

MISIE PRIEVIDZA '25

Adorácia pred Najsvätejšou sviatosťou:

12.9.	od 15:00	Prievidza - mesto
19.9.	od 17:30	Piaristi
26.9.	od 16:30	Prievidza - Zapotôčky
10.10.	od 15:00	Prievidza - mesto
17.10.	od 17:30	Piaristi
24.10.	od 16:30	Prievidza - Zapotôčky
31.10.	od 15:00	Prievidza - mesto

Lectio Divina: rozjímavé čítanie Božieho slova

od 10. 11. do 14. 11. v každom z kostolov
Prievidza - mesto, Prievidza - Zapotôčky, Piaristi

Čas konania bude dodatočne upresnený.

Farská kronika od 4. augusta do 31. augusta 2025

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Paulína Agnes Margita Mária Hagarová
Šimon Maslen
Sára Geráth
Chloe Naomi Malárik
Charlotte Kocanová
Ján Grytsenko
Lucas Hricko

Manželstvo uzavreli:

Marek Procházka - Katarína Lojová
Matej Macko - Alena Žiaková
Marián Dzurik - Michaela Alexandra Grušpierová
Tomáš Piešťanský - Katrin Vajdákova
Boris Perniš - Monika Kollárová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Alžbeta Barilová, 95 r.
Peter Kellner, 75 r.
Vlasta Repková, 77 r.
Anton Karáč, 84 r.
Mária Bláhová, 84 r.
Lýdia Matiašová, 74 r.
František Hrdý, 89 r.
Alojz Štefánek, 94 r.
Jozef Šušmák, 68 r.
Mária Kucková, 77 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,70 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori:
Jozef Repko, Oto Dokoupil, Bronislav
Antoš, Jozef Durkot, Peter Valachovič,
Elena Cagánová, Mária Fichnová,
Anna Gálová, Štefan Kollár, Anežka
Kútiková, Mária Melicherčíková, Peter
Pikulík, Mária Suríková, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 2, 3, 35, 36 - Mária Melicherčíková
str. 35 - Peter Melicherčík (večerná mlá-
dežnícka omša)

Bohatú fotogalériu z Prie-
vidzskej púte si môžete
pozrieť na stránke far-
nosti www.farapd.sk ale-
bo zosnímaním QR kódu.

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Pút' k Nanebovzatej Panne Márii na Mariánskom vršku v Prievidzi, sobota 16. augusta 2025

Pút' k Nanebovzatej Panne Márii na Mariánskom vršku v Prievidzi, nedeľa 17. augusta 2025

